

Doru Costache

PRIMĂVARA ORTODOXIEI

Jurnal

Doru Costache

PRIMĂVARA ORTODOXIEI

Jurnal

Cuvânt înainte de
John A. McGuckin

*Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte IRINEU,
Arhiepiscop al Alba Iuliei*

Ediția
REÎNTREGIREA

Alba Iulia, 2021

Traducerea și adaptarea autorului după cartea sa *The Orthodox Spring: A Diary* (Sydney: AIOCS Press, 2020). Prima ediție în limba română *Primăvara Ortodoxiei: Jurnal* (Sydney: AIOCS Press, 2020). Ediția de față este revizuită și adăugită.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

COSTACHE, DORU

Primăvara Ortodoxiei : Jurnal / Doru Costache ; cuv. înainte de John A. McGuckin ; carte tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Irineu, Arhiepiscop al Alba Iuliei. - Alba Iulia : Reîntregirea, 2021

ISBN 978-606-509-482-6

I. McGuckin, John Anthony (pref.)

821.135.1

Colecția: *Teologie și Etică*; Coordonator: Cezar Marksteiner-Ungureanu (Universitatea Viena)

Ilustrația reprodusă pe copertă: Piatră de mormânt reprezentând Duhul Sfânt (cimitirul din Lindisfarne, Marea Britanie; fotografia autorului, 2018)

EDITURA REÎNTREGIREA

Str. Mihai Viteazul, nr. 16

510010, Alba Iulia (RO)

Tel: 0258 811 690

editurareintregirea@gmail.com

www.editurareintregirea.ro

*În amintirea părinților mei, Dumitra și Vasile,
care m-au învățat sensul libertății, al
responsabilității și al integrității*

CUPRINS

Cuvânt înainte	9
Prefață	11
Cartografiind terenul minat al vieții eclesiale	15
Despre discernământ	37
Călătorind cu Domnul	49
Reconstrucția comunitară	57
Mișcarea spirală	69
Viața întru înviere	81
Gânduri răzlețe	95

CUVÂNT ÎNAINTE

Reflecțiile ce urmează a fi expuse, despre viața ortodoxă eclesială și duhovnicească, ajung la cititor ca o săgeată de foc. Nu sunt predicile părintelui Doru (sau, chiar dacă sunt, numai parțial). Aceste reflecții sunt de fapt adresate fiecăruia și fiecăreia în liniștea cămării sale, ori a colțului pentru rugăciune; nu sunt cuvinte rostite pentru adunări mari. Asta pentru că aceste reflecții sunt precum apophthegmele înflăcărate ale unui părinte duhovnicesc — adesea menite să ne scuture bine, să ne facă să gândim dincolo de clișeele noastre, să ne trezească, șocați, din propria noastră automulțumire. Și, totuși, precum cuvintele unui adevărat părinte duhovnicesc, reflecțiile prezentate aici ajung la noi (chiar și atunci când sunt „cuvinte grele”) cu un asemenea miez și context al iubirii, că oricine poate recunoaște aici grija profundă a unui bun păstor. Cineva își poate striga acordul, sau chiar dezacordul, cu o reflecție ori alta. Asta înseamnă dialogul, adică ceea ce, lamentabil, lipsește din multe schimburi intelectuale în Ortodoxia modernă, schimburi deseori condiționate de un spirit de servilitate și frică, de ne mirăm ce s-a întâmplat cu era Părinților — acei mari episcopi ai Tradiției noastre Ortodoxe, deschiși intelectual către tot ceea ce era bun și instructiv în lumea din jurul lor. Asemenea oameni au transformat Biserica Ortodoxă, demult, într-o doamnă a înțelepciunii, invidia lumii.

Dacă părintele Doru scutură din când în când iconostasul, nu-i pentru că este iconoclast, desigur, ci pentru că este un adevărat învățător ortodox care iubește pasionat Biserica, vrând ca frații și surorile sale într-o credință să-

și „vină în fire” și să dezbrace Ortodoxia de veșmintele subalterne pe care frecvent le îmbracă, spre a se alătura lumii moderne. Dacă scutură iconostasul, este pentru a-l șterge de praf. Precum autorul anticei *Scrisori către Diognet*, părintele Doru este convins că Biserica este în lume, că face parte din modernitatea sa, de fapt constituind chiar sufletul lumii. Din aceste motive, pentru el, orice mascarădă a Bisericii Ortodoxe ca rigid autoritară prin natură, ca de dreapta prin preferință și medieval-obscurantistă prin dorință, contribuie la boala care paralizează în noi una din cele mai importante caracteristici și datorii ale faptului de „a fi Biserică”: anume, misiunea pe care o avem, de a evangheliza lumea modernă. Cei care-și imaginează o Ortodoxie înfricoșată, încât nici nu mai îndrăznesc să abordeze chestiunea adevăratei stări a tulburilor societăți internaționale de acum, sunt precum novațienii pe care Împăratul Constantin i-a certat la Sinodul din Niceea, când i-a zis liderului lor purist și rigorist: „Urcă singur la cer, părinte Novatus”.

Această carte nu poate fi citită la repezeală. Reflecțiile prezentate aici sunt mai degrabă încărcături profetice (câteodată chiar încărcături explozive!) care cer cititorilor să-și deschidă nu doar mințile către ceea ce au de spus, ci și inimile spre ceea ce Duhul Sfânt ar putea spune prin intermediul lor. Oricum, părintele Doru nu va fi niciodată închis într-o biserică asemenea turnului de fildes, precum singuraticul Novatus. Precum Domnul său, aici, în această carte, sfinția sa se străduiește să fie un bun tâmplar, construind o scară cât se poate de largă pentru cât mai mulți dintre cei ce-l ascultă.

*Arhipresbiter Profesor John A. McGuckin
Universitatea Oxford, Facultatea de Teologie*